

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010628
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720010628.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2021, v trestnej veci obžalovaného T. Q. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/64/2020 zo dňa 28.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného T. Q..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 6T/64/2020 zo dňa 28.10.2020 uznal obžalovaného T. Q. vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

- dňa 25. 3. 2020 v čase okolo 06.05 hod. po ceste č. 1/18 z Popradu smerom na obec Hozelec, okres Poprad, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho krvi najmenej na 0,78-0,80 mg/l, t. j. 1,62 - 1,67 g/kg (%O), viedol motorové vozidlo tov. značky BMW 530D X Drive, medzinárodného evidenčného čísla 7AY0715 (Česká republika), kde v km 608,7 za križovatkou s komunikáciou vedúcou do obce Gánovce, pri prejazde ľavotočivou zákrutou nevenoval pozornosť vedeniu vozidla, situácii v cestnej premávke a neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, jazdil rýchlosťou cca 141,9 km/h, v dôsledku čoho dostal s vozidlom šmyk, pri ktorom prešiel do protismernej časti vozovky, kde prednou časťou vozidla narazil do prednej časti protiidúceho motorového vozidla tov. značky Škoda Felícia, evidenčného čísla SN 568 AV, ktoré viedol vodič S. U. v smere od obce Hozelec na obec Poprad, pri zrážke vozidiel vodič S. U. utrpel polytraumu, a to prekrvácanie mäkkých lebečných pokrývok v spánkovej až záhlavnej oblasti obojstranne, zlomeniny lebečnej spodiny v prednej lebečnej jame vpravo, v strednej lebečnej jame obojstranné a v zadnej lebečnej jame vľavo, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgu, opuch mozgu s mozočkovým kuželom, zakrvácanie medzi mäkké pleny mozgu a mozočka, ložiskové pomliaždenie mozgu na rozhraní zaoblíny a spodiny pravého záhlavného laloka a na prednom okraji a spodine ľavého spánkového laloka, zlomeniny pravej jarmovej kosti s oblúkom a čeľuste vpravo, roztrhnutie väzivového spojenia chrbtice s lebečnou spodinou na zadnej ploche, zlomeninu predného oblúka 1. krčného stavca, zlomeninu mostíka na rozhraní rukoväte a tela hrudnej kosti, zlomeniny 2. - 8. rebra vpravo sériovo v prednej až zadnej pazuchovej čiare a 1. - 9. rebra vľavo sériovo v prednej medzikomorovej priehradke srdca, roztrhnutie predného bradavkovitého svalu pravej lonovej kosti, zlomeninu krídla ľavej bedrovej kosti v mieste bedrového kĺbu, zlomeniny krížovej kosti, opuch pľúc, zlomeniny obidvoch ramien pravej lonovej kosti, zlomeninu krídla ľavej bedrovej kosti v mieste bedrového kĺbu, zlomeniny krížovej kosti, opuch pľúc, pomliaždenie srdca, ktorým na oddelení Anestéziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice Poprad, a. s. v dôsledku zlyhania viacerých životne dôležitých orgánov dňa 30. 3. 2020 v čase o 17,05 hod., podľahol, spolujazdec vo vozidle tov. značky BMW 530D U. O. utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie nosa, hornej pery a čelovej oblasti s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života do 14 dní, ďalší spolujazdec vo

vozidle tov. značky BMW 530D T. G. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív v ľavej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou okolo ľavého oka a s nakrvácaním pod spojovku ľavého oka, zlomeninu jarmovo-čelustného komplexu vľavo s posunutím úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie ľavého pleca s odreninou, pomliaždenie v oblasti panvy s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života do 28 dní, na vozidle tov. značky Škoda Felícia vznikla škoda vo výške 500,- eur, čím obžalovaný ako vodič porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

Za to mu súd uložil podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 5 písm. b/ Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených U. U. , Q. U., F. U., T. Q., Y. U., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. so sídlom Panónska cesta, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Dňa 09.11.2020 prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný T. Q. podal odvolanie proti rozsudku. Odvolanie smeruje proti výroku o treste. Obhajca konštatuje, že trest uložený obžalovanému považuje za neprimerane prísny, zároveň podáva odvolanie proti konaniu v časti uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, kde súd zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania spracovaním kontrolného znaleckého posudku z odboru psychiatrie, po námietkach ktoré vzniesol proti znaleckému posudku MUDr. Miriam Kubicovej.

Obhajca odôvodnil svoje odvolanie podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 18.11.2020. Obhajca konštatuje, že obžalovaný už v prípravnom konaní vyhlásil, že svoje konanie hlboko ľutuje a že je vinný. Snažil sa poškodeným nahradiť preukázanú škodu podľa možností a podmienok. Poškodeným sa ospravedlnil samostatným listom, zároveň tak urobila aj jeho mama. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a súd jeho vyhlásenie prijal. Vykonal dokazovanie v súvislosti s rozhodovaním o treste, ochrannom opatrení a priznaní náhrady škody. Napriek priznaniu, pochopeniu následkov, ktoré spôsobil má za to že uložený trest v predmetnom konaní je neprimerane prísny. Neprimeranú prísnosť pri ukladaní trestu vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov vidí najmä v týchto súvislostiach. Chápe že okrem odplaty odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o ochranu a samozrejme prevenciu, či už individuálnu, resp. generálnu ako aj o morálne odsúdenie páchatel'a. Trest uložený na základe trestného zákona má byť uložený do druhu a výmery tak, že pri ňom bude splnený účel trestu, ale zároveň budú dodržané zásady humanizmu a predovšetkým tak, že trest má spôsobiť len takú ujmu akú vyžaduje splnenie účelu trestu. Trest uložený páchatel'ovi je sankcia smerovaná výlučne voči páchatel'ovi, má postihovať výlučne páchatel'a tak, aby sa zabezpečil čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložením trestu pre jeho osobu je nepriamo postihnutá jeho rodina a blízke osoby, ktoré sú závislé od jeho finančnej pomoci, príjmov, starostlivosti a ostatného zabezpečenia rodiny, pričom dochádza k závažnému narušeniu citových väzieb. Je preto v rozpore so základnými zásadami uložiť trest, ktorý sa priamo dotýka jeho rodiny a blízkych osôb. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 34 Tr. zákona. Súd pri ukladaní trestu obžalovanému uložil trest nad polovicu trestnej sadzby zníženej o 1/3 pre poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/, teda skutok, pre ktorý bol stíhaný, že priznal a oľutoval. Súd ukladal trest nad rámec návrhu prokurátora na uloženie trestu a to aj napriek tomu, že priťažujúce okolnosti nezistil a tie neboli ani konštatované v konaní, ani v obžalobe prokurátora. Obhajca poukázal na tú skutočnosť, že postup pre určovanie a ukladanie trestu zásadným spôsobom špecifikoval aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn 4To 2/2013

zo dňa 16.04.2013, kde sa zaoberal primeranosťou trestu. Obhajca zdôraznil, že už tak Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd SR, Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní primeranosti trestu uplatňujú princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov. Aj keď trestnou sadzbou zákonodárca stanovuje isté mantinely pri rozhodovaní súdu, zároveň ponecháva dostatočný priestor na individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest, osobitne trest odňatia slobody ako sankcia, predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Poukázal na teoretické východiská penológie, ktoré poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny ani príliš prísny trest nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco. Zároveň varujú pred exemplárnym trestaním. Konkrétne prísnosť trestu neodôvodňuje hľadisko individuálnej prevencie, ale potrebu odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde zintenzívnením represie je potláčaný moment prevencie. Moderné humanistické teórie sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ. Má prispieť k polepseniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takomto prípade je dobré, že páchatel' považuje trest za adekvátny spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodárstve právneho štátu nie je trest sám o sebe účelom. Nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. V zmysle zákonnej požiadavky, primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil. Nemá spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a, nesmie byť ukladaný mechanicky bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. S požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je nutné uplatňovať len v nevyhnutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť, ktoré trestným činom spáchal a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Podľa názoru obhajcu s poukazom na rozhodnutie súdu o priznaní, resp. nepriznaní nároku na náhradu škody je potrebné v prospech obžalovaného priznať aj poľahčujúcu okolnosť vo vzťahu k ustanoveniu § 36 písm. k/ Tr. zákona, pretože v rámci prípravného konania sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, dobrovoľne uhradil všetku reálne spôsobenú škodu, ktorú si poškodení uplatnili v trestnom konaní a svoj nárok podložili, resp. preukázali relevantnými dôkazmi. V prospech obžalovaného je potrebné priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. m/ Tr. zákona, preto že príslušným orgánom ako prvý oznamoval, tak telefonicky ako i signálom GPS vysielaným z vozidla okamžite po nehode. Tieto skutočnosti súd pri ustanovení výšky trestu do úvahy nevzal a tieto poľahčujúce okolnosti v prospech osoby obžalovaného nepriznal. Pri ukladaní trestu je dôležité hodnotiť osobu páchatel'a, pomery a možnosť jeho nápravy. Dôležité pri ukladaní trestu je poznať rodinné, osobné pomery, majetkové pomery, zdravotný stav, postavenie v rodine trestanej osoby, najmä s ohľadom na jeho starostlivosť vo vzťahu k ostatným členom rodiny. Súd v tejto časti jednoducho konštatoval, že z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, z miesta výkonu trestu pozitívne. Pri komplexnom skúmaní osoby obžalovaného podľa uvedených indícií by súd zistil spôsob života obžalovaného v minulosti. V čase keď sa stala dopravná nehoda bol študentom tretieho ročníka vysokej školy na Newton College v Prahe, odbor psychológia a manažment. Toho roku by ukončil bakalárske štúdium. Od decembra pracoval na dostavbe rodičovského domu, na ktorom je hypotekárny úver, kde je vedený ako spoludlžník. Jeho snahou bolo dostať rodinný dom, hlavne pomôcť rodičom a otcovi, ktorý je niekoľko rokov invalidom. Od trinástich rokov pomáha pri starostlivosti o svojho otca, ktorý prekonal vážny úraz hlavy. Po trojmesačnej kóme sa ho snažili vrátiť opäť do života. Obhajca poukázal na vyjadrenia matky a jej pohľadu na obžalovaného. Predložil dobrozdanie cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. Poprad. Poukázal na závery pracovného posudku zamestnávateľa Slovakia Energy, a.s. a charakteristiku zo strednej školy. Na základe týchto skutočností konštatoval, že pri predchádzajúcom odsúdení platí fikcia, že nebol súdne trestaný, preto že v týchto konaniach sa osvedčil a tresty boli zahladené, no napriek tejto skutočnosti pri ukladaní trestu súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu, podľa právne ustálenej praxe, viedol riadny život. Keďže súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť tak pri existencii všetkých vyššie uvedených poľahčujúcich okolností je potrebné považovať trest odňatia slobody uložený nad strednou hranicou trestnej sadzby uvedený v § 149 ods. 4, dokonca poníženej pre uznanú poľahčujúcu okolnosť vo výmere 6 rokov a 6

mesiacov, za trest neprimerane prísny, ktorý nezodpovedá povahe a závažnosti spáchania trestného činu ani ostatným zákonným zásadám stanoveným pre ukladanie trestu. Takto určená výmera trestu nemôže byť, podľa názoru obžalovaného, odôvodnená ani požiadavkami individuálnej a generálnej prevencie, nezohľadňuje jeho osobné pomery a možnosť nápravy jeho osoby. Obhajca ďalej konštatuje, že pri skúmaní primeranosti ukladania trestu za spáchanie prečinu usmrtenie podľa § 149 ods. 4, si dovoľil preštudovať a preskúmať rozhodovaciu prax iných súdov pri rozhodovaní o identických trestných činoch. Preskúmal 81 kusov rozsudkov z iných súdov Slovenskej republiky a konštatuje, že za obdobie rokov 2010-2020 87 % predmetných rozsudkov pri uznaní viny podľa §149 ods. 4 Tr. zákona ukladalo tresty v rozmedzí 4, maximálne 5 rokov nepodmienečne. Obhajca urobil príkladný výpočet týchto rozsudkov. Pri ukladaní trestu na 5 rokov nepodmienečne pri výmere trestu u konkrétnych súdov prevažoval počet priťažujúcich okolností vo vzťahu k počtu poľahčujúcich okolností. Z celkového počtu 81 rozsudkov našiel 3 rozsudky, v ktorých súd ukladal trest nad rámec 6 rokov nepodmienečne. Išlo o súbeh viacerých trestných činov s ustanovením § 149 ods. 4 Tr. zákona. Aj na základe toho konštatuje, že trest uložený obžalovanému je neprimerane prísny. Medzi iným preštudoval aj obdobný rozsudok vydaný OS Poprad, vo veci kde rozhodoval ten istý sudca a ukladal trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Ide o rozsudok OS Poprad sp. zn. 6T/118/2017 zo dňa 12.09.2018. Odvolací súd - Krajský súd Prešov, tento rozsudok, rozsudkom sp. zn. 4To/13/2019 zrušil a uložil trest v trvaní 4 rokov pre neprimeranú prísnosť. Namíeta aj odôvodnenie uloženého trestu, ktoré je neurčité, nepreskúmateľné, súd žiadnym relevantným spôsobom, uloženie trestu osobe obžalovaného, neodôvodnil, pretože nezohľadňuje kladný pomer poľahčujúcej okolnosti.

Namíeta uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, na základe znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatrie MUDr. Miriam Kubicovej. Konštatuje, že neabsolvoval obžalovaný žiadne psychiatrické testy. Znalkyňa s ním strávila maximálne 15-20 minút a nie je zrejme ako dospela k predloženým záverom špecifikovaným v znaleckom posudku. Poukazuje na záver znaleckého posudku z odboru psychiatrie, ktorý si protirečí so znaleckým posudkom odboru toxikológie. Znalkyňa sa vyjadrila k intelektu obžalovaného bez vykonania testu na intelekt, uvádza že nie je závislý na žiadnej návykovej látke a v rozpore s týmto tvrdením navrhuje liečenie ústavnou formou. Znalecký posudok hodnotí ako tendenčný, formálny, spracovaný vo všeobecnej rovine so základnými rozpormi v záveroch znaleckého posudku. Znalkyňa potvrdila, že základom pre spracovanie znaleckého posudku na jeho osobu tvorilo vlastné vyšetrenie znalca prevedené v ÚVTOS Prešov formou klinického rozhovoru a pozorovania. Na základe tohto vyšetrenia dokázala znalkyňa určiť prítomný stav obžalovaného, kde konštatovala, že ide o osobnosť integrovanú, zistila nadužívanie alkoholu, tzv. abúzus alkoholu, avšak bez známkov závislosti na alkohole, alebo akejkoľvek inej návykovej látke. V rozpore s týmto záverom doporučuje nariadiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Vzhľadom na tieto rozpory navrhol doplniť dokazovanie nariadením kontrolného znaleckého posudku, no súd tento návrh zamietol. Má za to, že nevykonaním predmetného dôkazu pri rozhodovaní u uložení ochranného protialkoholického liečenia, ktoré súd nariadil, vychádzal zo zmetočného, tendenčného a formálne spracovaného znaleckého posudku.

Obhajca navrhol na základe týchto skutočností, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku, zrušil napadnutý rozsudok vo výrokovom treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol a uložil mu výrazne miernejší trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v časti uloženého ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou a vo veci aby rozhodol tak, že mu uloží ochranné protialkoholické liečenie formou ambulantnou.

Súčasťou tohto odvolania je dobrozdanie cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. Poprad, charakteristika žiaka Strednej odbornej školy polytechnickej J. A. Baťu, pracovný posudok od bývalého zamestnávateľa Slovakia Energy a.s., rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/102/2015 zo dňa 21.06.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8To/25/2018 zo dňa 16.01.2019.

K predmetnému odvolaniu obžalovaného zaujal stanovisko okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad. Vo svojom vyjadrení konštatuje, že uložený trest odňatia slobody považuje za zákonný, zodpovedajúci kritériám pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona a nasledujúcich. Výška uloženého trestu podľa názoru prokurátora splní svoju funkciu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Poukazuje na skutočnosť, že obvinený sa prejavil ako vysoko nedisciplinovaný, nezodpovedný vodič, ktorý vo strednom stupni opitosti viedol motorové vozidlo, počas jazdy výrazne prekročil maximálne dovolenú rýchlosť, čo malo za následok, že nezvládol vedenie vozidla a zapríčinil

dopravnú nehodu s nenapraviteľným a neodstrániteľným následkom v podobe smrti mladého človeka, otca rodiny. Taktiež na uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou mal súd splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

K odvolaniu obžalovaného poškodení prostredníctvom svojej splnomocnenkyne zaujali stanovisko podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 19.11.2020. Poškodení majú za to, že trest uložený obžalovanému súdom prvej inštancie je zákonný, spravodlivý. Súd sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, uložil mu trest zodpovedajúci okolnostiam skutku. S tvrdeniami obžalovaného o neprimeranej prísnosti trestu poškodení sa nestotožňujú. K veci považujú za dôležité uviesť, že v čase nehody bola na území Slovenskej republiky vyhlásená mimoriadna situácia. Ľuďom bolo príslušnými orgánmi odporúčané, aby v čo najmenšom rozsahu sa voľne pohybovali a zdržiavali sa prevažne doma. Boli zatvorené prevádzky barov, reštaurácií. Usmrtený S. U. vykonával prácu ako kuriér, čo bolo v tejto situácii brané ako činnosť hospodárskej mobility. Naproti tomu obžalovaný so svojimi známymi v tom čase nariadenia vedome porušoval.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. Q. nie je dôvodné.

Obžalovaný T. Q. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 257 Tr. poriadku a po zodpovedaní na položené otázky vyzval strany konania aby zaujali stanovisko k vyhláseniu obžalovaného. Bolo navrhnuté, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Na základe tohto návrhu súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a rozhodol, že dokazovanie vykoná iba v súvislosti s rozhodovaním o treste, uložením ochranného opatrenia a náhrady škody.

Na základe prijatého vyhlásenia o vine, konanie obžalovaného tak ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, je právne kvalifikované ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podrobne rozobral tak objektívnu, ako aj subjektívnu stránku prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v prvom rade zhodnotil osobu obžalovaného T. Q.. Obžalovaný T. Q. tak ako to vyplýva z odpisu z registra trestov bolo doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 39/2014 zo dňa 08.04.2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a / Tr. zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a výkon trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. V skúšobnej dobe sa osvedčil, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. Následne obžalovaný T. Q. bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T 61/16 zo dňa 21.03.2016 zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Za to mu súd uložil peňažný trest vo výmere 330,- Eur, pre prípad žeby výkon tohto peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace. Peňažný trest zaplatil dňa 21.04.2016. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 1 rok a 6 mesiacov. Dňa 08.02.2017 súd podmienene upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a určil skúšobnú dobu na 1 rok. Po uplynutí skúšobnej doby sa osvedčil, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Tak ako konštatuje súd prvého stupňa v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR, má celkovo 14 záznamov, ide o priestupky na úseku cestnej dopravy. V evidenčnej karte vodiča má 13 záznamov.

Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. ÚVV a ÚVTOS Prešov hodnotí ako obžalovaného, ktorého správanie je slušné, disciplinované. Príkazy vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Voľný čas trávi sledovaním televízneho

vysielania, rozhovormi so spolubývajúcimi, hraním spoločenských hier, čítaním kníh. Kontakt udržiava prostredníctvom korešpondencie a telefonovania. Prejavil záujem o zaradenie do práce, na čo mu bol udelený aj súhlas, teda od 30.05.2020 pracuje.

V rámci odvolacieho konania bola predložená charakteristika žiaka, ktorú spracovala Stredná odborná škola polytechnická J. A. Baťu, Svit, z ktorej vyplýva, že bol žiakom študijného odboru grafik tlačových médií, dosahoval priemerné až dobré výsledky. Štúdium ukončil maturitnou skúškou. Počas štúdia sa javil slušný, inteligentný, ochotný spolupracovať so spolužiakmi aj učiteľmi. Bol veselej povahy, nekonfliktný extrovert. V kolektíve obľúbený, komunikatívny, vedel zaujať aj pomôcť. Povinnosti si plnil primerane, aktívne zapájal sa do činnosti tak v teoretickom ako aj praktickom vyučovaní. Vo vzťahu k učiteľom sa správal otvorene a priateľsky.

Bývalý zamestnávateľ Slovakia Energy a. s., za ktorého hodnotenie spracoval zodpovedný bývalý zamestnanec Mário Ružička, hodnotí obžalovaného ako zamestnanca, ktorý mal potrebné vedomosti, schopnosti, dosahoval požadované výsledky. Pomáhal naplňovať víziu spoločnosti a otváranie novej pobočky. Snažil sa o zlepšenie kvality a efektívnosti v každej oblasti práce. Trénoval nových ľudí, podporoval ich, bol nápomocný.

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. Poprad dal dobrozdanie, týkajúce sa ohľadne rodinných pomerov a života brata T., ktorý je hodnotený kladne.

Po zhodnotení osoby odsúdeného, súd prvého stupňa sa zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd prvého stupňa správne konštatuje, že u obžalovaného existuje poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že skutok pre ktorý bol stíhaný priznal a úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zákona nezistil. S týmto záverom súdu prvého stupňa sa stotožnil aj krajský súd.

Odvolateľ v rámci odvolania sa domáhal, aby mu bola priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zákona, pretože už v rámci prípravného konania sa pričínil k odstráneniu škodlivých následkov trestného činu, dobrovoľne uhradil všetku reálne preukázanú škodu, ktorú si poškodení v trestnom konaní uplatnili a svoj nárok podložili, resp. preukázali relevantnými dokladmi.

Krajský súd sa s touto argumentáciou nestotožnil, pretože tak ako to odvolateľ dokladoval bola uhradená časť nákladov spojených s pohrebom nebohého. Tu je potrebné zdôrazniť, že poškodení uplatňovali nárok na náhradu spôsobenej škody, ktorú predstavujú nielen tieto náklady spojené s pohrebom, ale aj ďalšia škoda, materiálna a nemajetková ujma. V danom prípade ide skutočne iba o uhradenie časti, nepomernej vo vzťahu k uplatnenému nároku, teda krajský súd je toho názoru, že nie sú splnené podmienky pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zákona, teda že dobrovoľne nahradil celú spôsobenú škodu.

Odvolateľ v rámci odvolania sa domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. m / Tr. zákona, a to že čin príslušným orgánom ako prvý oznamoval, tak telefonicky ako aj signálom GPS vysielaným z vozidla okamžite po nehode.

Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou, že oznamoval, že došlo k dopravnej nehode, GPS signál bol vysielaný vozidlom okamžite po nehode, no tieto okolnosti nemožno charakterizovať tak, že obžalovaný vyvinul osobnú aktivitu a orgánom polície urobil oznámenie o tom že bol spáchaný trestný čin, kde by uvádzal okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu a zároveň uvádzal, že on je páchatelom trestného činu. V danom prípade išlo o oznamovanie tragickej udalosti a privolanie pomoci, ktoré aktivovalo jednotlivé záchranárske zložky. Krajský súd v takomto konaní obžalovaného nevzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. m/ Tr. zákona, preto ju ani nepriznal.

Súd prvého stupňa po ustálení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností upravil trestnú sadzbu, tak že znížil hornú hranicu, tak ako to odôvodnil vo svojom rozhodnutí, o jednu tretinu. Následne zohľadňoval okolnosti skutku, pomery páchatel'a a dospel k záveru, že účel trestu sa dosiahne nad strednou hranicou trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. S týmto záverom súdu prvého stupňa krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil. Správne súd prvého stupňa poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný nielen na základe záznamov v evidencii priestupkov, ale aj z pohľadu trestného je vodičom

nedisciplinovaným. Je potrebné zdôrazniť, že aj posledné odsúdenie bolo za konanie kedy ako vodič motorového vozidla, viedol toto motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Nielen samotná skutočnosť že viedol motorové vozidlo pod vplyvom, ale aj okolnosti prípadu, kedy nerešpektoval aj iné povinnosti vodiča, pohyboval sa rýchlosťou podstatne vyššou ako je rýchlosť dovolená v kritickom úseku, nevenoval svoju pozornosť vedeniu motorového vozidla, prešiel do protismeru, kde spôsobil dopravnú nehodu a predovšetkým vzhľadom na následok, ktorý pri tejto dopravnej nehode nastal, ktorý je nenapraviteľný, krajský súd dospel k záveru, že všetky tieto okolnosti odôvodňujú samotnú skutočnosť, že bol ukladaný trest nad strednou hranicou upravenej trestnej sadzby.

Obhajoba argumentuje, že takýto trest je neprimerane prísny. Poukazuje na rozhodnutia súdov, ktorý v obdobných trestných veciach pri obdobnej kvalifikácii ukladali tresty nižšie, resp. kde krajský súd konštatoval neprimeranosť trestu a znižoval trest. V tejto súvislosti krajský súd musí konštatovať, že každá trestná vec, aj keď z pohľadu právnej kvalifikácie sa javí ako totožná, z hľadiska ostatných okolností je iná. Tu je potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa citlivo hodnotil všetky okolnosti prípadu a je potrebné mať na zreteli aj tú skutočnosť, že obžalovaný v krátkom čase opakovane na úseku cestnej dopravy dopúšťa sa trestnej činnosti pod vplyvom alkoholických nápojov. Práve alkoholické nápoje znižujú spôsobilosť viesť motorové vozidlo a sú v príčinnej súvislosti so vznikom dopravných nehôd, pri ktorých nastávajú nenapraviteľné následky.

Odvolateľ v rámci hodnotenia uloženého trestu konštatoval, že ide o trest neprimerane prísny. Poukazoval na primeranosť tohto trestu, zdôrazňoval potrebu dodržiavania zásad humanizmu s tým že trest má smerovať voči páchatelovi, nemá postihovať členov jeho rodiny a osoby jemu blízke. Podľa názoru odvolateľa tak uloženým trestom bola nepriamo postihnutá aj rodina obžalovaného.

Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že obžalovaný preferuje vplyv trestu na svoju osobu a osoby blízke. Ako keby v ústraní ostáva následok, ktorý svojim konaním spôsobil. Tu je potrebné zdôrazniť, že v dôsledku konania obžalovaného prišiel o život vodič druhého motorového vozidla. Je zrejme, že táto smrť je citeľnou stratou pre jeho blízke osoby a túto skutočnosť nemožno potierať je potrebné ju mať na zreteli. Správne odvolateľ poukazuje na skutočnosť, že má dôjsť k určitej proporcionality pri ukladaní trestu preto aj zákonodarca medzi základnými kritériami, ktoré sú pre ukládanie trestu zdôraznil, že súd ma mať na zreteli nielen spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a má zohľadňovať aj osobu páchatela a jeho pomery a možnosť nápravy. Všetky tieto okolnosti na ktoré poukazuje odvolateľ vo svojom odvolaní sú iba tie čiastkové v prospech odvolateľa, no zabúda v rámci svojho odvolania, že je potrebné zohľadniť spôsob spáchania činu a jeho následok. Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa citlivo vysporiadal so všetkými okolnosťami, tak ako sú uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona a primerane zohľadňoval všetky okolnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Súd prvého stupňa nepochybil pri zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu. Obžalovaný T. Q. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolateľ nenamietal výrok o uložení trestu zákazu činnosti, no v tejto súvislosti krajský súd musí konštatovať, že konanie obžalovaného T. Q. bolo právne kvalifikované ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu zákazu činnosti postupoval správne, keď podľa § 61 ods. 5 písm. b/ Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Vo vzťahu k uloženému ochrannému protialkoholickému liečeniu ústavnou formou odvolateľ namietal závery znaleckého posudku, ktorý spracovala MUDr. Miriam Kubicová. Spochybňoval samotný spôsob vyšetrenia znalkyňou. Zdôrazňoval, že psychiatrické testy neboli vykonané a samotný znalecký posudok si protirečí vo svojich záveroch, keďže znalkyňa uvádza, že obžalovaný nie je závislý na žiadnej

návykovej látky a v rozpore s týmto záverom navrhla uloženie protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. Miriam Kubicovej. Krajský súd z týchto záverov iba zdôrazňuje, že znalkyňa dospela k záveru, že u obžalovaného T. Q. známky závislosti na alkohole nepreukázala, preukázal sa u neho tzv. abúzus alkoholu čo je predstupeň závislosti. Znalkyňa z psychiatrického hľadiska doporučila nariadiť u obvineného ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou vzhľadom na opakujúci sa trestný čin - vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu s absolvovaním psychologického poradenstva bez efektu. Za predpokladu jeho realizácie nebude s psychiatrického hľadiska pobyt obvineného na slobode nebezpečný pre spoločnosť.

Odvolateľ v rámci odvolacieho konania predložil odborné vyjadrenie FORENZA - znalecká organizácia psychiatrická spol. s r. o., kde znalci vo vzťahu k ovládacím schopnostiam obžalovaného konštatovali, že bez osobného psychiatrického vyšetrenia sa necítia byť kompetentní zodpovedať na túto otázku. K otázke do akej miery boli ovplyvnené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, vzhľadom na to že v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu, znalec uvádzal že vo všeobecnosti je možné uviesť, že v prípade, že osoba je duševne zdravá a spáchala trestný čin pod vplyvom alkoholu, tak schopnosť osoby rozpoznať protiprávnosť svojho konania ako aj schopnosť svoje konanie ovládať boli v čase trestného činu zmenšené len pod vplyvom alkoholu. Na túto otázku podľa vyjadrenia znalca by sa dalo odpovedať až po osobnom psychiatrickom znaleckom vyšetrení obvineného. Na otázku či T. Q. je závislý na alkohole a do akej miery znalec odpovedal, že na túto otázku je možné odpovedať aj bez znaleckého psychiatrického vyšetrenia. Znalkyňa MUDr. Miriam Kubicová osobne vyšetrila obžalovaného a získala zo spisu a vyšetrením relevantné informácie na základe ktorých uvádza vo viacerých miestach znaleckého posudku, že obžalovaný nie je závislý od alkoholu ani od žiadnej inej psychotropnej látky. Nie je žiadny dôvod spochybňovania záveru znalkyne, ktorá uvádza, že obžalovaný nie je závislý. Na otázku či je pobyt na slobode nebezpečný, alebo je potrebné navrhnuť ochranné psychiatrické liečenie znalkyňa MUDr. Miriam Kubicová na viacerých miestach uvádza na základe štúdia a na základe vlastného vyšetrenia, že obžalovaný nie je duševne chorý. Keďže nie je obžalovaný duševne chorý, tak znalkyňa správne nenavrholo súdu uloženie ochrannej psychiatrickej liečby. Na otázku k iným zisteniam a skutočnostiam dôležitým, ktoré je potrebné v tomto posudku uviesť sa vyjadrili, že znalkyňa navrhuje obžalovanému uloženie ochranného protialkoholického liečenia napriek tomu, že podľa jej záverov nie je závislý od alkoholu. Konštatujú, že ak osoba nie je závislá od alkoholu nie je možné jej uložiť ochranné protialkoholické liečenie, pretože ochranná liečba by nespĺnila účel. Vo vzťahu k otázke vyjadriť sa k terminológii z oblasti adiktológie, ktorú znalkyňa v znaleckom posudku používa konštatujú, že na str. 13 znaleckého posudku znalkyňa MUDr. Kubicová uvádza : „ abúzus alkoholu znamená škodlivé užívanie alkoholu“. Toto konštatovanie nie je z odborného hľadiska správne. Škodlivé užívanie alkoholu a abúzus alkoholu sú dva rôzne, úplne odlišné pojmy. Pojem škodlivé užívanie je termín z MKCH-10. Termín abúzus alkoholu je termín používaný v USA v klasifikácii duševných porúch, ktorá je platná v USA. Pre vysvetlenie rozdielnosti týchto pojmov odkazujú na odborný článok autora tohto odborného vyjadrenia, ktorý je uvedený v renomovanom českom psychiatrickom časopise, ktorý je v plnom znení uvedený v prílohe č. 2 tohto odborného vyjadrenia. Súčasťou odborného vyjadrenia je aj fotokópia článku.

Odvolateľ vo vzťahu k uloženiu ochranného protialkoholického liečenia kladie dôraz práve na znaleckom dokazovaní záverov znalca, ktoré sa snaží spochybníť aj odborným vyjadrením, ktoré predložil. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že z ustanovenia § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona vyplýva, že súd tak môže urobiť aj vtedy ak páchatel spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky, alebo v súvislosti s jej užívaním.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí správne poukázal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ktorý bol už v minulosti odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, teda že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov. Z vykonaného dokazovania a z vyhlásenej viny obžalovaného je zrejmé, že v čase kedy viedol opätovne motorové vozidlo bol pod vplyvom návykovej látky - alkoholu, čo ani obžalovaný sám nespochybňoval a tento záver je objektívne

preukázaný aj dokazovaním vykonaným v štádiu prípravného konania. Krajský súd v tejto súvislosti musí zdôrazniť, že aj bez znaleckého dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný T. Q. spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky, teda boli splnené všetky podmienky, ktoré sú ustanovené v § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. poriadku.

Vzhľadom na druh trestu, ktorý bol uložený obžalovanému T. Q. aj krajský súd sa stotožnil s tým, že účel ochranného liečenia je možné dosiahnuť práve ústavnou formou, ktorá je realizovateľná v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Nepochybil súd prvého stupňa pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch na náhradu spôsobených škôd. Tento výrok ani nebol odvolateľom napadnutý.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.